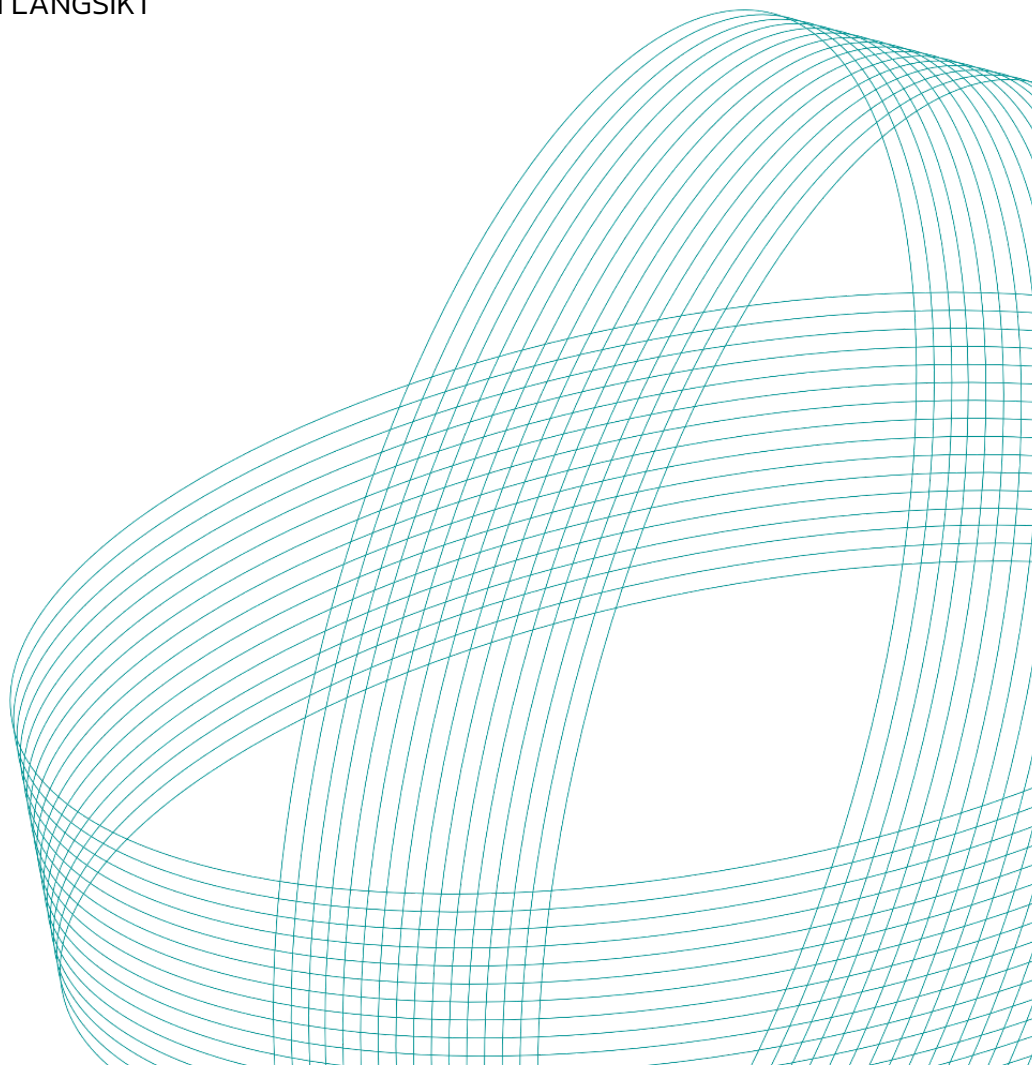

18.06.2025

Slik bør Norfund oppskaleres – klimafinansiering gjort riktig

Stortinget har bedt regjeringen styrke Norfunds
Klimainvesteringsfond. Måten det gjøres på er avgjørende.

EIRIK MOFOSS, DAGLIG LEDER I LANGSIKT

SAMMENDRAG

Den 10. juni vedtok et bredt politisk flertall at Klimainvesteringsfondet bør oppskaleres, under Stortingets behandling av Klimameldingen 2035. Dette ønsket fikk støtte av alle partier utenom FrP, og regjeringen skal nå komme tilbake til Stortinget med en plan for opptrapping i 2026-2030. Det bør skje på riktig måte, om oppskaleringen skal ha netto positiv effekt, og om det skal være realistisk å nå et nivå som virkelig monner.

I dag er det verdens fattigste som betaler for Klimainvesteringsfondets investeringer, selv om gevinstene kommer hele menneskeheten til gode, og de forventes å gi betydelig avkastning finansielt. Dette er fordi 100 prosent av alle kapitalinnskudd til Norfund, som Klimainvesteringsfondet er en del av, har gått over bistandsbudsjettet. Totalt har de fått 32 milliarder kroner siden 1997, inkludert 8 milliarder som nå er i Klimainvesteringsfondet.

Dagens bevilgningspraksis er usolidarisk og urimelig, for ikke er kapitalinnskuddene rene utgifter, og ikke er de bistand, etter ordinær forståelse.¹ På statsbudsjettet føres kun 25 prosent av overføringene som utgifter, resten som kapitalplasseringer ("under streken"). For Klimainvesteringsfondet er formålet dessuten et rent globalt fellesgode (unngåtte utslipp), uten spesielt høy relevans for utviklingsland (jf. Sending-utvalget i 2023 sitt forslag om todeling).

I regjeringens oppfølging av Stortingets vedtak bør de derfor:

- 1. Fjerne kravet om risikokapital for kapitalinnskudd i Klimainvesteringsfondet.** Investeringene kan anses som markedsmessige, gjøres sammen med private investorer på like vilkår, og gir en forventet avkastning som svarer til risikoen. Å føre 100 prosent som lånetransaksjon ("under streken") er helt i tråd med statens *budsjettregelverk*. Ved etablering av nytt Ukraina-mandat er det også etablert en presedens om at ulike mandater under Norfund kan ha ulike krav til risikokapital.
- 2. Redusere kravet til risikokapital også for Norfunds utviklingsmandat.** Dagens krav om 25 prosent burde justeres etter over tjuefem års empiri og positiv avkastning.
- 3. Slutte å telle lånetransaksjoner (90-poster) som bistand.** Kun utgifter bør telles som bistand, ikke kapitalplasseringer. Dette er i tråd med forslaget fra Solberg-regjeringen for Klimainvesteringsfondet i 2021, men deretter endret av Støre-regjeringen. Uten en endring som dette kan enprosentmålet for norsk bistand fungere som et *tak* for hvor mye Klimainvesteringsfondet kan skaleres opp, og ikke nå nødvendige nivåer.
- 4. Opptjent egenkapital bør telle som risikokapital,** og Norfund bør få fritak for tapsavsetning ved nye kapitalinnskudd så lenge overskuddsfondet og akkumulert risikokapital *samlet* er på tilstrekkelig nivå. Regjeringen bør i samråd med Norfund gjøre en vurdering av hvilket nivå dette er, relativt til grunnfondskapital. I dag er dette nivået på 115 prosent, på grunn av Norfunds 19 milliarder kroner i opptjent egenkapital siden 1997. Det er langt mer enn nødvendig for å sikre statens investeringer.

¹Selv om OECD DAC sitt PSI-regelverk (private sector instruments) tillater dette, etter institusjonsmetoden.

1. Om Norfund og Klimainvesteringfondet

Manglende tilgang på kapital hindrer investeringer i fornybar energi og andre samfunnsnyttige prosjekter i mange fremvoksende økonomier og utviklingsland. Dette forsinker det grønne skiftet, videre utvikling og vekst. Ved å stille med risikovillig kapital kan Norge gjøre en forskjell og samtidig gjøre lønnsomme investeringer.

Norfund ble etablert i 1997 og har siden hatt en internrente på 5,1 prosent i investeringsvaluta (8,6 prosent i norske kroner) for utviklingsmandatet ifølge årsrapporten for 2024. Samtidig har de bidratt til arbeidsplasser, økonomisk vekst, økt tilgang på fornybar energi og unngåtte utslipp.

Fra 2022-2024 har det nye Klimainvesteringfondet (se faktaboks under) gjort investeringer som årlig vil unngå utslipp av 17,6 millioner tonn CO₂. Det tilsvarer 40 prosent av Norges årlige utslipp. Samtidig har fondet hatt en gjennomsnittlig internrente på 19 prosent i norske kroner.

Norfund mener Klimainvesteringfondet kan oppskaleres betydelig og raskt hvis politisk ønskelig, men i dag tilføres det kun én milliard kroner per år. Før Stortingets behandling av Klimameldingen 10. juni (se vedlegg 1) var dette også kun signalisert å vare ut 2026.

Faktaboks: Klimainvesteringfondet

Et statlig finansiert fond forvaltet av Norfund, opprettet i 2022 (foreslått av Solberg-regjeringen i 2021, men vedtatt og så etablert av Støre-regjeringen). Iblant brukes forkortelsen KIF, mens internt i Norfund omtales det som CIM, kort for “climate investment mandate”. Siden 2022 har fondet fått tilført én milliard kroner over statsbudsjettet hvert år, i tillegg til én milliard årlig fra Norfunds overskuddsfond.

Fondet investerer primært i storskala fornybare energiprojekter, som sol- og vindparker, og i mindre kommersielle og industrielle muligheter, som solcelleanlegg på tak. De investerer primært i egenkapital (ikke lån), med en eierandel på 20–35 prosent, og enkeltinvesteringer på rundt USD 25–150 millioner. Fondet prioriterer i dag åtte kjerneland: Sør-Afrika, India, Sri Lanka, Vietnam, Filippinene, Kambodsja, Indonesia og Bangladesh.

Her er noen utdrag fra fondets instruks:

- *Klimainvesteringfondets formål er å bidra til å redusere eller unngå klimagassutslipp ved å investere i fornybar energi i utviklingsland med store utslipp fra kullkraft og annen fossil kraftproduksjon.*
- *Det skal siktes mot lønnsomme prosjekter. Investeringene skal foretas på kommersielle vilkår.*
- *Tapsavsetning: Fondets midler skal til enhver tid være plassert slik at tap på investeringer, herunder garantiansvar, kan dekkes av fondets tilgjengelige midler.*

2. Finansiering og budsjettering

Siden etableringen i 1997 har Norfund bygget en portefølje på 49 milliarder kroner ifølge årsrapporten for 2024. Inkludert overføringer for 2025 blir dette 51,5 milliarder kroner. Dette er i all hovedsak gjennom deres ordinære utviklingsmandat. 32,4 milliarder kroner av dette er overført fra staten (inkludert fra 2025). Resterende 19 milliarder er *opptjent* egenkapital, som stammer fra overskudd på kjøp og salg av selskaper.

Siden etablering av Klimainvesteringsfondet i 2022 har fondet fått overført åtte milliarder kroner i kapital (inkludert 2025). Halvparten av midlene kommer fra kapitalinnskudd fra staten og halvparten er overført fra Norfunds overskuddsfond – altså fra penger opprinnelig skutt inn i og opptjent gjennom utviklingsmandatet. Per utgangen av 2024 var 5,6 milliarder kroner av dette investert.

2.1 Dagens budsjettering av kapitalinnskudd

25 prosent av kapitalinnskudd fra staten til Norfund regnes som en *utgift* på statsbudsjettet, såkalt *risikokapital* eller *tapsavsetning*. Disse begrepene brukes ofte om hverandre, også i dette notatet. Resterende 75 prosent føres som en omplassering av kapital, en såkalt *lånetransaksjon*, også kjent som “under streken”. Lånetransaksjoner er en form for omplassering av statens formue og prinsipielt sett å betrakte som utlån fra statskassen. De føres som “90-poster” i statsbudsjettet og påvirker ikke det oljekorrigerede budsjettunderskuddet (det vi omtaler som “bruken av oljepenger”).

I kapitlet om prinsipper for budsjettering av lånetransaksjoner i Gul bok (2022-2023) kap. 8.2 (side 87) står følgende:

“Normalt må følgende to vilkår være oppfylt for at noe skal kunne budsjetteres som lånetransaksjon og føres på 90-post:

- 1. Tiltaket må gi en forventet avkastning som svarer til risikoen ved plasseringen.*
- 2. Avkastningen må være finansiell og stamme fra inntekter i et marked.”*

I kap. 8.2.1 beskrives vilkårene i mer detalj og der spesifiseres det:

“For at en plassering skal gi tilstrekkelig finansiell avkastning må staten kunne forvente å få like godt betalt for risikotaking som det en finansiell investor ville ha krevd i samme situasjon. At private investorer deltar i en finansiering på samme vilkår som staten, er normalt et argument for at investeringen kan ansees som markedsmessig og dermed svare til risikoen ved plasseringen.”

Dersom de to forutsetningene ikke er møtt, er hovedregelen at hele beløpet skal føres som en ordinær utgift. Det er likevel etablert praksis at enkelte investeringer kan budsjetteres med *delvis utgiftsføring*, og resten som lånetransaksjon, om de delvis møter de to forutsetningene nevnt. Normalt gjøres da en sjablongmessig tapsavsetning. Eksempler på dette er Norfund (25 prosent ordinær utgift), Nysnø Klimainvesteringer (35 prosent), og det statlige investeringsselskapet Investinor (35 prosent).

2.2 Hva er riktig andel risikokapital?

Det andre kravet i statens budsjettregelverk, at avkastningen må være finansiell og stamme fra inntekter i et marked, er åpenbart oppfylt for Norfund både for utviklingsmandatet og Klimainvesteringsfondet. Det første kravet, at tiltaket må gi forventet avkastning som svarer til risikoen, er mindre åpenbart at er oppfylt.

Norfund forventes å ha en positiv avkastning over tid (i vedtektene står det at de skal “etablere levedyktig, *lønnsom* virksomhet”). Det sagt, så oppfyller ikke utviklingsmandatet det første kravet i budsjettregelverket; å gi like god betaling for risikotaking som det en finansiell investor ville ha krevd i samme situasjon. **Det er altså rimelig at utviklingsmandatet har en tapsavsetning, spørsmålet er bare: hvor høy bør den være?** Er det riktig med 25 prosent?

For Klimainvesteringsfondet ser det annerledes ut, på grunn av forskjeller i mandat, strategi og forventninger til risikojustert avkastning. Klimainvesteringsfondet investerer blant annet sammen med den norske finansinstitusjonen KLP, og i dag kun i mellominntektsland (åtte land, ref. faktaboks). Det er antatt å være lavere risiko på investeringer i fornybar energi og infrastruktur enn i andre sektorer utviklingsmandatet investerer i (for eksempel landbruk), og Norfund mener selv at de kan forvente like god risikojustert avkastning som private investorer. Det tilsier normalt at det første kravet i budsjettregelverket er oppfylt, og at kravet om lånetransaksjon er helt oppfylt. **Klimainvesteringsfondet oppfyller altså begge budsjettregelverkets krav for lånetransaksjoner, og kapitalinnskudd bør derfor føres 100 prosent “under streken”.**

Ved etablering av Klimainvesteringsfondet kan det ha vært ansett som naturlig å ha samme budsjettregler for hele Norfunds virksomhet. Dette er imidlertid ikke lenger et tilfelle i 2025. Ved opprettelsen av Norfunds nye Ukraina-mandat i år valgte man nemlig å sette en *høyere* tapsavsetning for dette mandatet, nemlig 50 prosent (se [RNB 2025](#)). Dette viser at **det er mulig å ha ulik praksis for ulike mandater under Norfund. Dette er også et argument for at ulike investeringsmandater bør vurderes *individuell***, inkludert at Klimainvesteringsfondet ikke automatisk skulle ha fått samme tapsavsetning som utviklingsmandatet, samt at sistnevnte bør vurderes på ny etter en viss tid, om vilkårene for forrige vurdering har endret seg.

Hva er så riktig tapsavsetning for utviklingsmandatet, om ikke 25 prosent? Fra utsiden virker det sannsynlig at man siden 1997 har oppnådd bedre finansielle resultater enn Finansdepartementet forventet (basert på tapsavsetningen satt da), og at det har blitt akkumulert over 19 milliarder i *opptjent egenkapital*. I likhet med hva energi- og miljøkomiteens medlemmer fra SV, Rødt, Venstre, MDG og KrF foreslo i behandlingen av Klimameldingen for Klimainvesteringsfondet (se vedlegg, siste anmodningsvedtak), mener vi at **regjeringen bør gjøre en ny vurdering av hva riktig andel tapsavsetning er for utviklingsmandatet.**

2.3 Bruk av opptjent egenkapital som risikokapital

I tillegg til de forrige argumentene ovenfor om at *nye* kapitalinnskudd til Norfund bør ha en lavere tapsavsetning (og null tapsavsetning for Klimainvesteringsfondet), bør fondene også få dra nytte av akkumulert tapsavsetning som ikke er brukt opp (reservekapital), i tillegg til *opptjent overskudd*. Dette har nemlig skapt en ekstra buffer som reduserer sjansen for tap av *grunnfondskapitalen* (de 75 prosent av midlene i lånetransaksjoner).

Det som tross alt betyr noe er trusler mot Norfunds *samlede* grunnfondskapital, ikke om det enkelte års kapitalinnskudd går tapt. Dette finner støtte i Norfunds vedtekter, paragraf 9, som sier at styret i Norfund har en handleplikt "*Hvis Norfund påføres, eller det er fare for at Norfund vil bli påført tap som vil angripe fondets grunnfondskapital*". Dette kan indikere at det man som eier frykter er ytterligere tap etter at både tapsavsetningen (reservekapitalen) og opptjent overskudd er tapt.

Av Norfunds 32,4 milliarder kroner i samlede kapitalinnskudd er 23,9 milliarder kroner grunnfondskapital (de 75 prosent "under streken") og 8,5 milliarder kroner reservekapital eller tapsavsetning (de 25 prosent som er utgiftsført). I tillegg har Norfund som nevnt hele 19,1 milliarder i et overskuddsfond ('surplus capital') per 31.12.2024. **Det betyr at opptjent egenkapital og akkumulert tapsavsetning totalt tilsvarer 115 prosent av grunnfondskapitalen – og overskuddsfondet alene en reserve på 80 prosent.**

Uavhengig av om formålet med tapsavsetning er å sikre seg mot tap av kun grunnfondskapitalen, eller denne kapitalen med et påslag av risikofri rente over tid, så er det altså mye å gå på. Dette tilsier at **Norfund bør få fritak for tilføring av ny tapsavsetning inntil overskuddsfondet og reservekapitalen totalt er på et nivå som er sannsynlig å tape**, relativt til Norfunds grunnfondskapital. Regjeringen bør i samråd med Norfund gjøre en vurdering av hvilket nivå dette er, og inntil da føre hele kapitalinnskuddene også til Norfunds utviklingsmandat som lånetransaksjoner.

Motargumenter og svar

Et argument mot et midlertidig fritak som dette er at det bryter med etablert praksis for bevilgninger til statlige fond som ikke er rent finansielle. Et motsvar er at staten fortsatt ville ha stilt samme krav for å beskytte sin kapital, men at disse da ville hensyntatt resultater over tid og akkumulerte balanser, i stedet for å se på hvert enkelt års bevilgning isolert.

Videre kan det argumenteres at andelen risikokapital som bevilges gir en nyttig indikasjon til mottakeren om statens *risikoaksept* for det aktuelle fondet (for eksempel bevilges det en høyere tapsavsetning for Norfunds nye Ukraina-mandat). Dette er imidlertid en form for eierstyring og signal som også kan gis på annet vis, for eksempel ved å stille et krav om en bestemt andel i *akkumulert* risikokapital og opptjent overskudd relativt til grunnfondskapital.

Et tredje argument mot dette forslaget er at delvis utgiftsføring er nyttig for å forsvare at man fører kapitalinnskuddene som bistand. Et midlertidig bortfall av utgiftsføringen vil kunne bidra til at det stilles spørsmålsteget ved dette. Her er anbefalingen imidlertid å uansett slutte å telle *hele* kapitalinnskudd som bistand, men kun det som utgiftsføres. Det vil si at når det er null tapsavsetning og utgiftsføring, bør det uansett ikke rapporteres noe som bistand.

3. Rapportering som bistand

I dag blir alle kapitalinnskudd i Norfund finansiert 100 prosent over det norske bistandsbudsjettet. Det gjelder ikke bare risikokapitalen/tapsavsetningen, altså de 25 prosent som føres som en utgift på statsbudsjettet, men også de 75 prosent som føres “under streken” som en lånetransaksjon eller omplussing av formue. Dette fremstår urimelig all den tid man normalt ikke anser en kapitalplassering som en gave.

I de fleste år antas dette som konsekvens å ha ført til tilsvarende beløp i redusert bistand til andre formål, grunnet Norges mål om 1 prosent av BNI til bistand – en total ramme for hvor mye bistand som skal gis. **Dette er rundt 32 milliarder som kunne gått til andre bistandsformål.** Dessuten er dette en praksis som gjør det utfordrende å oppkapitalisere Norfund så raskt som verden har behov for. Hvis regjeringen, som oppfølging av Stortingets vedtak, for eksempel foreslår å doble Norfunds kapital i løpet av 2026-2030 (gjennom en større satsing på Klimainvesteringsfondet), så innebærer dette å tilføre rundt ti milliarder nye kroner hvert år – omtrent 0,2 prosent av norsk BNI. Det ville enten kreve enorme kutt i annen norsk bistand gitt fortsatt mål om 1 prosent, eller at regjeringen fikk bred forankring for et mål om 1,2 prosent bistand disse årene, og unngikk at de selv eller en ny regjering senere gikk bort fra det.

Også Sending-utvalget løftet denne praksisen i sin sluttrapport:

“Ekspertgruppen mener at grunnet den lave risikoen ved plassering, og at det ikke er en reell utgift på statsbudsjettet, så bør kun 25 prosent av overføringen til Norfund telles som en del av én-prosenten som skal gå til investeringer i bærekraftig utvikling. Dette vil frigjøre et beløp tilsvarende formuesplasseringen, til andre effektive investeringer i bærekraftig utvikling.”

Sending-utvalget foreslo følgende todeling av norsk bistand: 1) fattigdomsreduksjon og utvikling i de fattigste landene, og 2) globale fellesgoder. I henhold til dette så går Klimainvesteringsfondet tydelig inn i kategori to. Dette konkluderer også Norad med i sin analyse av norsk bistand i henhold til disse kategoriene (oppdrag 29a 2023 i supplerende tildelingsbrev nr.3 2023).

For å sikre legitimitet og oppslutning om verdens mål for klimafinansiering er det viktig at regjeringens mål og rapportering er troverdig. At en kapitalplassering med markedsmessig avkastning rapporteres som bistand er noe som overrasker mange. Og verre blir det om man ser på hvordan regjeringen rapporterer *klimafinansiering*, som rapporteres separat fra bistand. Dette er nærmere omtalt tidligere og gjentas ikke her.²

Regjeringen bør ta dette på alvor og følge opp det brede flertallet fra Stortinget på en måte som unngår tvil om kreativ regnskapsføring for norsk bistand og norsk klimafinansiering. I en tid der global og norsk bistand er under sterkt press, og møter flere økende behov, bør knappe bistandsmidler prioriteres der de virkelig trengs.

² Regjeringens klimafinansiering er triksing med tall | Dagens Næringsliv.

4. Hva må endres?

Det krever ikke store endringer å følge opp anbefalingene i dette notatet. Her er de mest åpenbare behovene, med referansen til anbefalingene slik listet opp i sammendraget:

Den årlige oppkapitaliseringen av Norfund og Klimainvesteringsfondet, illustrert gjennom et utklipp fra Prop. 1 S (2024-2025) fra Utenriksdepartementet nedenfor, kan endres på følgende vis: kap.post 162.76 tas ut av bruk, og midlene flyttes derfra til 162.96 (anbefaling 1). Videre bør regjeringen vurdere om behovet for risikokapital til Norfunds utviklingsmandat (kap. 162.75) fortsatt er på 25 prosent, eller om denne kan reduseres (anbefaling 2), samt om denne dessuten kan sløyfes i noen år inntil grunnfondskapitalen utgjør en større andel av samlet risikokapital og opptjent egenkapital (anbefaling 4).

Kap. 162 Næringsutvikling, matsystemer og fornybar energi

(i 1 000 kr)

Post	Betegnelse	Regnskap 2023	Saldert budsjett 2024	Forslag 2025
(...)				
75	Norfund – risikokapital	438 288	438 288	438 288
76	Norfund klimainvesteringsfond – risikokapital	250 000	250 000	250 000
95	Norfund – grunnfondskapital ved investeringer i utviklingsland	1 239 864	1 239 864	1 239 864
96	Norfund klimainvesteringsfond – kapitalinnskudd	750 000	750 000	750 000

For Norfunds del må staten som eier innkalle til generalforsamling og vedta en endring i Norfunds vedtekter §8, hvor nødvendig tapsavsetning i dag er spesifisert til 25 prosent (se nedenfor).

Norfunds vedtekter om tapsavsetning

§ 8. Tapsavsetning

(3) Av Norfunds egenkapital skal det foretas en tapsavsetning som utgjør minimum 25 prosent av den av staten tilførte kapital. Tapsavsetningen kan bare anvendes til dekning av tap som ikke kan dekkes av andre fondsavsetninger utenom grunnfondskapitalen.

(4) Norfunds midler skal til enhver tid være plassert slik at påregnelig tap på investeringer, herunder garantiansvar, kan dekkes av tapsavsetningen og andre fondsavsetninger utover grunnfondskapitalen.

Sist men ikke minst bør regjeringen slutte å telle kap.post 162.75, -76 og -77 (ny post i RNB 2025 for risikokapital til Ukraina-mandatet) som del av norsk bistand.

Vedlegg: Energi- og miljøkomiteens merknader til Meld. St. 25 (2024–2025) Klimamelding 2035

Kilde: [Innst. 520 S \(2024-2025\) - stortinget.no](#).

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti, vil understreke at det ikke vil være mulig å nå målet om tredobling av verdens bidrag til klimafinansiering uten en vesentlig økning i mobiliseringen av privat kapital. (...)

Flertallet viser til at Klimainvesteringsfondet i løpet av tre år har gjort investeringer som årlig vil unngå utslipp av 17,6 millioner tonn CO₂, tilsvarende 38 pst. av Norges årlige utslipp, samtidig som fondet har hatt en årlig snittavkastning på 19 pst. i norske kroner og årlige forvaltningskostnader på under 1 pst. (...)

Flertallet viser til at Klimainvesteringsfondet skal oppkapitaliseres med én mrd. kroner årlig over statsbudsjettet fram til 2026, men at regjeringen ikke har kommet med signaler om videre finansiering fra 2027. **Dette flertallet mener det er avgjørende å sikre forutsigbarhet for fondets videre planer gjennom at det raskt gis signaler om at finansieringen vil fortsette og at den vil oppskaleres.**

(...) Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti viser til at en analyse utført av Rystad Energy viser at Klimainvesteringsfondet hvert år kan gjøre investeringer som årlig vil unngå tilsvarende årlige norske utslipp dersom overføringene trappes opp fra dagens én mrd. kroner i året til 11,2 mrd. kroner i 2030, og at dette kan være en passende målsetting for fondet.

Komiteens medlemmer fra Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti viser til at Klimainvesteringsfondet i dag finansieres med 25 pst. som tapsavsetning («over streken») og 75 pst. som lånetransaksjon («under streken»). **Disse medlemmer mener at det bør gjøres en ny vurdering på om kriteriene i budsjettregelverket for å føre hele bevilgningen som lånetransaksjon er oppfylt, eller om man eventuelt kan redusere andelen tapsavsetning.** Disse medlemmer mener kun en eventuell tapsavsetning for Klimainvesteringsfondet bør regnes med som del av oppnåelse av prosentmålet for norsk bistand.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti, fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med en plan for opptrapping av Klimainvesteringsfondet fra 2026 til 2030 med sikte på en gradvis oppskalering av overføringene til fondet, som del av Norges bidrag til oppnåelse av målet fra klimatoppmøtet i Baku om tredobling av internasjonal klimafinansiering.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med en vurdering av om det er nødvendig at en andel av overføringene til Klimainvesteringsfondet føres som en tapsavsetning, eventuelt om denne andelen kan reduseres.»

OM FORFATTEREN

Eirik Mofoss er daglig leder i Langsikt og utdannet sivilingeniør i Industriell økonomi og teknologiledelse ved NTNU og startet karrieren innen IT og finans. Senere har han jobbet som finanspolitisk rådgiver for Høyres Stortingsgruppe, og vært fagdirektør i Norad. Der jobbet han blant annet med klimafinansiering og instrumenter for mobilisering av privat kapital, samt å utrede og etablere en statlig garantiordning for fornybar energi. Tidligere har han vært innom UD og jobbet med monitorering og evaluering innen ernæring i Tanzania.

OM LANGSIKT

Langsikt er en politisk uavhengig tankesmie med formål å belyse noen av samfunnets viktigste og mest neglisjerte problemer. Vi arbeider i skjæringspunktet mellom forskning og politikk, og med et ideelt formål. Vår finansiering kommer fra stiftelser og privatpersoner, uten at økonomiske bidrag gir noen innflytelse på hva vi skal mene. Les mer om oss og vårt arbeid på: www.langsikt.no

Notat fra Langsikt

Dato: 18.06.2025

Har du innspill til notatet, ta gjerne kontakt på eirik@langsikt.no.

Sitér gjerne notatet slik: «Mofoss, Eirik: Slik bør Norfund oppskaleres - klimafinansiering gjort riktig. Notat. Juni 2025. Langsikt.»